

je spíše na sport. Navíc pořádám nejméně dvakrát ročně kurzy řezby na Karlštejně, kde své dovednosti zájemcům předávám.

Betlém je záležitostí spíše sezónní, kde vás tedy lidé nejčastěji potkají v adventním čase?

Letos to bude ve výstavním areálu PVA v Letňanech. Kdo má zájem, může se přijít podívat ve dnech od 13. do 16. prosince. Tam se konají Stříbrné vánoční dny a já tam budu mít autorskou výstavu. V polovině února mě najdou zájemci i na pražském výstavišti v Holešovicích v tamním pravém křídle.

Připravujete nějaké kurzy také pro zájemce z Kladenska?

Od ledna bude další kurz probíhat ve Zlonicích, termín ještě upřesním a připravuji ho i v Králíkách. Lektorská práce mě baví, někteří účastníci kurzů se pravidelně vracejí a dva z mých žáků už také vystavují. Kromě kurzů mě najdete na jarmarcích ve Slaném, na Budči nebo ve skanzenu v Třebízi. Zájem pořadatelů je obrovský. Přece jen jsou nyní stará řemesla takřka jím v módě. Vystavoval jsem nejen na Slánsku a Kladensku, ale měl jsem tu čest prezentovat své betlémy v hlavním městě v Muzeu Karlova Mostu, v Senátu a dalších prestižních místech.

Zabýváte se kromě figurek z betlémů také něčím jiným?

Kromě řezbaření na jarmarcích navracím starobylým betlémům zašlý lesk a opravuji věci skoro neopravitelné, které nikdo nechce dělat. Podařily se mi například zachránit velice zdevastované varhany v kostele sv. Šimona a Judy v Dolíně, ve slánském muzeu jsem zrestauroval žirafový klavír, stejně nespočet flašinetů a dalších věcí. Aby toho nebylo málo, živnostenský list má také na truhlářinu, které se věnuji nejčastěji v létě, aby mi z těch vyřezávaných figurek, které měří třeba

Foto: Deník/Kateřina Nič Husárová

OLDŘICH ČECH (46)

Narodil se 22. 2. 1972 ve Slaném. Jeho otčím, dětský lékař, Jan Sucho- mel, dostal v roce 1976 umístěnku do Králík, kam se celá rodina přestěhovala. Kromě řezbařství se věnoval leteckému modelářství a také hudbě. Hrál na klavír a bicí. Vystudoval Střední průmyslovou školu dřevařskou v Hranicích na Moravě, obor dřevařství. Pracoval v kartáčovnách v Červené Vodě. Vojnu sloužil v Janovicích Úhlavou a v Lounech. Po návratu do Králík pracoval v Moravském Karlově na pile a později v hotelu Zlatá labuť jako číšník. Rád jezdil i do svého rodiště. V regionu nakonec zakotvil ve 23 letech, když koupil ve Dřínově na Kladensku polorozpadlý dům. S životní partnerkou Alenou mají dvě děti, Šárku a Honzíka. Od roku 1995 je řezbářem na volné noze a příležitostným restaurátorem.

jen několik centimetrů, nepřeskočilo v hlavě, potřebuji někdy změnu. Takže tu a tam vyrobím pergolu nebo dřevěný můstek jako třeba pro zahradu gymnázia ve Slaném. Další zajímavou zakázkou je včelařský areál v Královicích.

Máte i nějakou jinou zakázku v regionu?

Spolupracuji, podle potřeby, se Sládečkovým vlastivědným muzeem v Kladně, kde mě ke spolupráci přizval například jeho ředitel Zdeněk Kuchyňka. Velkou pracovní výzvou je pro mě aktuálně restaurátorská práce v někdejší novorenesančním okresním domě na křižovatce ulic Edv. Beneše a Soukenické ve Slaném, který býval svého času i budovou hejtmanství. Zde jsem se cho-

pil rekonstrukce původního mobiliáře. Kožená polstrovaná křesla ze zasedací místnosti byla zcela nevhodně skladována v místě, kam měli přístup holubi, takže nábytek byl obalen trusem. Mnoho křesel mělo v kůži díry, materiál byl sedřený.

To jste vše tedy vyměnil a natinoval, aby vypadalo jako staré?

Kdepak. Kůže se nemění za novou, tím by se zcela poškodil ráz jednotlivých kusů, ale rekonstruuje se, podlepuje a nahrazují se pouze chybějící části. Dále chyběly ozdobné hlavice a vyřezávané ornamenty. Ty jsem po znovuvytvoření namořil a dobarvil roztokem, který vznikl omytím okolního dřeva za přidání

šelaku, aby vznikla identická barva. Všechny židle i křesla jsou z dubového dřeva a to by bez namoření mělo světlou a nejednotnou barvu. Textilní střapce jsem myl měkkým kartáčem a vodou z jádrového mýdla. Je to mravenčí práce, ale výsledek stojí za to.

Máte aktuálně nějaký muzejní kousek, který pod vašimi rukama opět rozkvetl?

Určitě bych rád zmínil panské saně pro skanzen ve Třebízi, kde se nachází národopisné muzeum Slánska. Ty pocházejí z 19. století. Byly v žalostném stavu v depozitáři, takže za spolupráce vedení muzea a vedoucí památkové péče, se mi podařilo tento jedinečný kousek dát zpět do hromady. Kromě truhlářských a kovářských prací bylo zapotřebí i nové čalounění. Opravu finančně podpořilo ministerstvo zemědělství. Další kousky na opravu teprve čekají. Jsou to například vozy na ližinách nebo kočár s lucernami.

Jste poměrně všeučel. Divím se, že si toho ještě nevšimli v televizi.

Ale všimli. Nedávno za mnou přijel celý štáb s herečkou Jiřinou Bohdalovou, která moderuje v televizi oblíbený hobby magazín. Běžně jezdí hosté na natáčení do studia, ale protože tatínek paní Bohdalové se také věnoval za svého života práci se dřevem, chtěla poznat moji dílnu na vlastní oči. Bylo vidět, že jí to zajímá a hodně toho o řemesle věděla. Bylo to moc milé přátelské setkání. Padli jsme si do noty a oba si natáčení užili.

Kde vás mohou lidé vyhledat?

Trvale žiji v Dřínově u Slaného, kde mám dvě dílny – jednu truhlářskou, v přístavku pak druhou, kde vyřezávám. Do Králík však pravidelně dojíždím a stále s tamními řezbáři spolupracuji. Do budoucna není vyloučeno, že se budu věnovat více spíše řezbařství, neboť práce truhláře je fyzicky náročná a nelze ji vykonávat donekonečna.